

Waerachtige Historie Van de Martelaers Van Gorcom

Estius, Wilhelm

Antwerpen, 1604

Capittel VII. Hoe sy met spotterije langhs der straten ende opde merckt
weder om de galghe zijn gheleydt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64552](#)

Waerachtige Historie
galghen gheslecht / ende hem ghischicht als oft sy
alle de ghevanghenen ter-stondt soude op- ghehan-
ghen habben / te weten / op dat sy de arme men-
schen deur het veur-stellen ende ver-heldinghe van-
de aen-staende dooit grooten grouwel soude aen-
iaghen / ende hun verdriet grootelycks verneerde-
ren : want sy doen anders niet en verwachteden
dan ghehanghen ende ghedoodt te worden . Daer
naer worden sy twee en twee als veure gheleydt ten
drische waerts op naer de stadt . Ende op dat de pro-
cessie te merckelijcker soude schijnen / wierden twee
lecke broeders vande Minder-broeders spiessen
inde handen ghegheuen daer bouen aende soppen
lassen ende ander dier-ghelycke cruydt vande sol-
daten ghewonden was tot cieraet . Tusschen dese
twee / daer d'ander naer naer volghden / gingh de
scherp richter in't midden / draghende de veur-
septe vane inder handt / tot dat sy inde stadt ghe-
comen zyn . Want daer hebben sy weder om de
vane aen Broeder Henrick den leuke broeder te diaz-
ghen ghegheuen / stellende daer-en bouen op sijn
hoofdt uyt schimp een suweelen mutse .

C A P I T T E L V I I .

Hoe sy met spotterije langhs der straten ende
opde merckt weder om de galge zijn
gheleyde .

DE Martelaers met dese pompe inde stadt ghe-
comen zynde / heeft men weder om eenighe
herliche los sanghen doen singhen / als dien heil-
lycken los sangh ter ceren der heyligher Dri-
vuldicheydt : Te Deum laudamus . Daer naer
eenighe gheneuyne Respoelsoria , die sy by-naer
alle te samen / sonderlinghe de Minder-broeders/
wel

wel van bin tens wiesten / hebben sy leir wel ende
gheschicktelyck ghesonghen . Voordts warender
twee vande soldaten aen beyde de syden te perde
rydende / die de ghevanghenen niet vele ende sware
slaghen sloegen / hebbende tot dien eynde roeden in-
der handt die sy vande boomien ghescheden hadde/
waer mede sy soo grouwelyck hen in t aen-siecht
ende inden hals floeghen (want de Minder-broe-
ders van hunne cappen ende caproenen beroost
synde / ginghen metten halse totte booste toe bloot)
dat sy inde selue ledē leir geswollen en bebloedt wa-
ren / al-soo dat sy van hunne borghers ende kennisse
qualick gekent consten worden . Oock als daer eeni-
ghe waren die in t singhen Hunne stemmen niet op
en hieuen / die wierden styuer ende dickwilder ghe-
slaghen / ende al soo ghestouwt om luyder te sin-
ghen . Iae oock de Graue seluer te peerde sittende
ende de ghevangenen veur hem drijuende / floegh-
hen som-tjds ende dat leir styf niet een roede die
hy inder handt hadde . Ende dit deden sy-lieden .
Want wat sullen wy van t ghemicyn volck seggen ?
Ten ware niet licht uyt te spreken / hoe stoutelijck
ende onmanierlyck dat sy hen uyt ghestort hebben
tot alle sorte van spijt voordt te stellen teghen de die-
naers Godts / als een peghelyck / oock vande slech-
ste conditie der menschen / heeft ghesocht sijnen ap-
petit te versaden met hen te quellen ende ouer-
vallen / naer den haet die elck hadde teghen de re-
ligie ende gheestelijcke personen : de sommighe
braghten schimpfen ende scheld woorden voordt /
de andere ouer-ginghen-se niet by namen ende ma-
ledictien / de andere en weder-hielen hunne tonghen
niet van de hooghe ende heplighe mysterien te blas-
phemeren / onder tusschen oock mede naer d' exem-
pel vande soldaten / oft deur hunne epghene voos-

heydt de onschuldighe ghevanghenen met een stout
bestaen slaende / sonder pemandts teghen-legghen.
Deur dese onweerdighedt beroert zynde P. Hiero-
nymus de Vicarius / een treffelijck man / ende in
vele dinghen seer her-varen / heeft al-dus ghespro-
ken : Wat vremder maniere van doen is dit ? oft
wat natie isser ergeringhs soo verre verbrempt van
alle beleeftheyd ende redelijckheydt / die haer ghe-
vanghenen al-dus soude tracteren ? Deur-waerick
ben som-tjyds ghevallen gheweest inde handen van
Turcken / van Griecken / van Saracenen : noch-
tans en ghedenckt my niet / al was ich ghevangen/
dat ich opt eenen slagh van hen ontfanghen hebbe.
Dese Godt-wuchtighe man hadde eer-tjyds ver-
keert inde landen van dese natien / aen-ghenomen
hebbende een heplighe bede-vaert : ende al-daer/
ghelyck't ghebeurt / was hy dickt wils ghevangen
ende inde banden gheworpen gheweest. Dan dat
was grootelijcks te beclaghen / datter onder soo
grooten hoop van belpotters niemandt ghevonden
en is / die uyt mede-lijden met de ghevanghenen
zens eenen sicht ghelaten heeft / oft eenigh-sins
metten aen-gheslechte oft woorden te kennen ghe-
ghuen dat hy deur hun verdriet beweghet wierdt.
Als sy in deser voeghen inder stadt ghelepyt zyn / isser
soo groote menigte van menschen ghecomen om
dit schouw-spel te sien / dat het schene datter nie-
mandt vande in-wonders en onthak. Sy ston-
den om te sien ouer weder syden langhs der straten
daer de Martelaers moesten passeren / in sulcker
menigheten alsser opt tot eenigh vertoonsel gewoon
was te comen. Spotterijen / schimpen ende ver-
wyttinghen en ghebrakender niet sonder eenighe
mate. Daer warender die eenen eimer vol waters
deur de deure neffens hen settende / ende den besseln
daer

daer inne stekende de ghevangenen met water bespreyddē als sy veur-by passeerden/ singhende met lypder stemmen opden toon vande heylige Kerche: Asperges me Domine, &c. In sulcker voeghen hiesen dese ongheschickte menschen deur hare grychelrige hunne spot met het oudt ghebruyck der heyliger Kercken / naer welck men ghewoon is ouer t' volck te spredden het water dat met heylige ghebeden gheswijt wordt. Als sy opde mercht ghecomē zjn/ wierden ter-stondt de ghevangenen ghedreuen naer de galghe die in't midden der seluer op-ghericht was/ op de selue maniere ende ordēn ghelyck sy herten der stadt hadden ghedaen/ als oft sy ter-stondt souden hebben moeten gehangen worden. Daer heeft mense weder-om doen drij-maels rondts- om de galghe gaen / en onder-tusschen de Litanien vande Heylighen ende sommighe andere los-sanghen singhen / ende den omme-gangh ghedaen zynde / ter aerden knielende eenige louen ter eeran vande Ma-ghet ende Moeder Godts singhen. Inde welche als sy ghecomen waren tot de Oratie oft ghebedt / daer - men opde maniere der H. Kercken al-sulcke louen mede slupt (die-men Collecten noeint) soo hebben sy alle ghesweghen / om dat / dencke ick / midts hunne oodt-moedigheydt / niemandt en dorste bestaen te doen t'ghene dat ghemeynelijck ghe- daen wordt vanden Priester die de alder-weerdigheste is. Maer als sy niet dreyghementen ghepraemt wierden vande ghene die daer by stonden / dat sy doch de Collecte souden singhen / soo heeft H. Go-uaert van Dijnnen / een oodt-moedigh Priester / vol vanden peuer Godts / niet connende ghelyden dat dit leste eynde soude ontbreken aen sulcken fraepen Werck / sijn stemme lypde op-ghereuen / ende ghelyck hy dichtwils in't auondt-los plagh te doen/

doen / heeft t' ghebedt der H. Kercken vol-comelijck
ende sonder lispen uyt-gelesen/ segghende : Oremus.
Interueniat pro nobis, &c. Dat is gheseght : Laet
ons bidden. O Heere Godt/ laet doch veur ons ten
besten spreken by uwe goedertierentheyt nu en inde
ure onser doodt / de glorieuse maghet Maria v moe-
der / wiens aller-heplighste siele inde ure uwer ghe-
henedijder passien ende bitter doodt het s'weerd des
d'oech heydtts is deur-ghepasseert / die daer leuet ende
regneret inde eeuwighe eeuwigheden . Ende alle
d'ander Martelaers hebben geandwoordt / Amen.
Het was nu gheslaghen acht uren veur den noen,
Daer-en-tusschen bleue de groote schare des volcks
rondts-om staen kycken : de welcke behaluen dat sy
dit schouw-spel niet grooter begeerten aen-saghen/
speelden oock nerstelijck hunne personagie in de ar-
me ghevanghenen te bespotten.

CAPITTEL VIII.

Dat de ghevanghenen niet qualijck ghedaen en
hebben , dat sy uyt bedwanghe lof-sanghen
hebben ghesonghen .

So vele als belanght t' ghene dat ick nu verhaelt
hebbe/ hope ende betrouw ick/ datter niemandt
welen en sal vande goedt-willighe Lesers/ die daer-
om onse Martelaers soude willen beschuldighen/
om dat sy ghevolght ende hen ghevoeght hebben
naer den wil van den Graue ende de soldaten god-
deloose menschen/ die hen bedwonghen om te doen
ende te singhen dat wyp gheseght hebben . Want
wat souder teghen-staen dat de Catholycken ghe-
weldt ijdinge niet en souden moghen wel ende
Godt-vrychtelijck doen / t' ghene dat hen van ghe-
weld - heeren met boosen ende goddeloosen wille
bevolen